

Digitaliseringsstyrelsen
Udkast til lovforslag

Forslag
til
lov om ændring af lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer¹
(udvidelse af anvendelsesområdet mv.)

§ 1

I lov nr. 596 af 24. juni 2005 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som ændret ved lov nr. 551 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter ”, jf. dog *stk. 2*”: ”og 3”

2. I § 2 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

”*Stk. 3.* For biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver omfatter loven alene videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger, hvortil biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver besidder en immateriel rettighed.”

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

3. I § 2, *stk. 3, nr. 2*, der bliver § 2, *stk. 4, nr. 2*, indsættes efter ”forskningsinstitutioner”: ”, herunder institutioner, der som opgave har overførsel af forskningsresultater, skoler og universiteter med undtagelse af universitetsbiblioteker.”

4. I § 2, *stk. 3, nr. 3*, der bliver § 2, *stk. 4, nr. 3*, indsættes efter ”kulturinstitutioner”: ”, med undtagelse af biblioteker, museer og arkiver”.

5. I § 3 indsættes som *stk. 6-9*:

”*Stk. 6.* Ved ”maskinlæsbart format” forstås et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og uddrage specifikke data af interesse, herunder individuelle oplysninger og deres interne struktur.

Stk. 7. Ved ”åbent format” forstås et filformat, der er uafhængigt af platform, og som gøres tilgængeligt for offentligheden uden restriktioner, der hæmmer videreanvendelse af dokumenter.

Stk. 8. Ved ”formel åben standard” forstås en standard, der er blevet fastlagt i skriftlig form, og som indeholder detaljerede specifikationer for kravene til, hvordan der sikres interoperabel software.

Stk. 9. Ved ”universitet” forstås en offentlig myndighed, som leverer en videregående uddannelse, der fører til akademiske grader.”

6. I § 4 indsættes som nyt stykke 1 og 2:

---

¹ Loven indeholder regler, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

” Offentlige myndigheder som omfattet af denne lov kan af egen drift stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse i medfør af denne lov, såfremt det er foreneligt med myndighedens opgaver som fastsat ved lov eller administrativ forskrift og ikke strider mod anden lovgivning.

Stk. 2. Offentlige myndigheder som omfattet af denne lov skal efter anmodning om videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger til kommercielle og ikke-kommercielle formål stille disse til rådighed for videreanvendelse, medmindre aktindsigt heri er begrænset eller udelukket eller udelukket efter lovens øvrige bestemmelser.”

Stk. 1-5 bliver herefter stk. 3-7.

7. I § 4, *stk. 1*, som bliver stk. 3, indsættes i 2. pkt. efter ”Betingelserne må ikke”: ”unødigt”

8. § 4, *stk. 3*, som bliver stk. 5, affattes således:

” Myndigheden afgør snarest, om anmodningen kan imødekommes. En anmodning om videreanvendelse skal færdigbehandles inden syv arbejdsdage efter modtagelsen, medmindre dette på grund omfanget og kompleksiteten af de dokumenter og datasamlinger som anmodningen vedrører, ikke er muligt. Ansøgeren skal i givet fald underrettes om grunden til fristoverskridelsen samt om, hvornår anmodningen kan forventes færdigbehandlet.”

9. § 4, *stk. 4*, som bliver stk. 6, affattes således:

”Såfremt der er behov for at indgå en løbende aftale om videreanvendelse, udarbejder myndigheden inden syv arbejdsdage efter modtagelsen et aftaletilbud til ansøger. Hvis dette på grund af omfanget og kompleksiteten af de dokumenter og datasamlinger, som anmodningen vedrører ikke er muligt, skal myndigheden underrette ansøgeren om grunden hertil samt om, hvornår et aftaletilbud kan forventes at foreligge.”

10. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, når afslag meddeles af et bibliotek, herunder universitetsbibliotek, museum eller arkiv. ”

11. Efter § 6 men før overskriften ”Kapitel 4” indsættes:

”Klagevejledning

§ 6 a. Enhver afgørelse efter denne lov skal indeholde oplysning om klagemuligheder, herunder muligheden for domstolsprøvelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse for afgørelser fra myndigheder omfattet af § 2, stk. 4, nr. 1-3 med de i nr. 3 anførte undtagelser.”

12. § 7 affattes således:

”§ 7. Når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, skal offentlige myndigheder sikre, at disse er tilgængelige i alle allerede eksisterende sprogversioner og formater,

herunder i elektroniske formater. Og såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt i et åbent og maskinlæsbart format sammen med dokumenters og datasamlingers metadata, der begge så vidt muligt skal være i overensstemmelse med formelle åbne formater. *Stk. 2.* Bestemmelsen i stk. 1 indebærer ikke, at offentlige myndigheder er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter eller til at stille uddrag til rådighed for at efterkomme stk. 1, hvis dette ville medføre et uforholdsmæssigt stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.”

13. I § 8, *stk. 1, 2. pkt.* indsættes efter ”anmodning”: ”, jf. dog stk. 2 og 3”

14. I § 8 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”*Stk. 2.* Når dokumenter eller datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse af biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver kan der opkræves et gebyr. Såfremt der opkræves et gebyr, må gebyret ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds klarering samt en rimelig forrentning af investeringerne.”

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

15. I § 10, *stk. 1*, indsættes efter ”jf. dog stk. 2”: ”og 4”

16. I § 10 indsættes som *stk. 4*:

”*Stk. 4.* Såfremt en eneretsaftale vedrører digitalisering af kulturelle ressourcer kan den som hovedregel ikke overstige 10 år. Kulturministeren sikrer efter aftale med finansministeren, at en aftale med længere løbetid end 10 år revurderes for så vidt angår aftalens løbetid i det 11. år og herefter hvert 7. år. Enhver aftale om digitalisering af kulturelle ressourcer skal være betinget af, at den offentlige myndighed vederlagsfrit modtager en kopi af de digitaliserede ressourcer med henblik på videreanvendelse ved aftalens udløb.”

17. I § 11 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Finansministeren kan fastsætte regler om anvendelse af et datakatalog over offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger.”

18. Efter § 11 men før overskriften ”Kapitel 5” indsættes:

” § 11 a. Finansministeren rapporterer hvert 3. år til EU-Kommissionen om gennemførelse af direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 vedrørende tilgængelighed, betingelser for tilrådighedsstillelse samt gennemgang af praksis vedrørende klager.

Stk. 2. Finansministeren sikrer, at den afgivne rapportering, jf. stk.1, offentliggøres, og at rapporteringen danner grundlag for en gennemgang af de gebyrer, der fastsættes i medfør af § 8.”

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Aftaler om eneret, der eksisterer den 1. juli 2005 og som ikke opfylder betingelserne for undtagelse i § 10, stk. 2, skal ophøre ved kontraktens udløb, dog senest den 31. december 2008.

Stk. 3. Aftaler om eneret, der eksisterer den 1. juli 2014 og som ikke opfylder betingelserne for undtagelse i stk. 2 eller § 10, stk. 4, skal ophøre ved kontraktens udløb, dog senest den 18. juli 2043.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne og i Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets indhold
  - 3.1 *Visse kulturinstitutioner er omfattet*
    - 3.1.1 *Gældende ret*
    - 3.1.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.1.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.2 *Udvidelse af adgang til at indgå eneretsaftaler*
    - 3.2.1 *Gældende ret*
    - 3.2.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.2.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.3 *Præcisering af formater*
    - 3.3.1 *Gældende ret*
    - 3.3.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.3.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.4 *Gebyrregler*
    - 3.4.1 *Gældende ret*
    - 3.4.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.4.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.5 *Retten til videreanvendelse af data*
    - 3.5.1 *Gældende ret*
    - 3.5.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.5.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.6 *Ret til at offentlige data*
    - 3.6.1 *Gældende ret*
    - 3.6.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.6.3 *Lovforslaget*
  - 3.7 *Betingelser for videreanvendelse*
    - 3.6.1 *Gældende ret*
    - 3.6.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.6.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.8 *Praktiske ordninger*
    - 3.7.1 *Gældende ret*
    - 3.7.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.7.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.9 *Klagevejledning*
    - 3.8.1 *Gældende ret*
    - 3.8.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.8.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.10 *Regler om sagsbehandlingstid*

3.10.1 Gældende ret

3.11.2 PSI-direktiv II

3.12.3 Lovforslagets indhold

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den gældende lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer lov nr. 596 af 24. juni 2005 (PSI-loven) regulerer de betingelser, som en offentlig myndighed kan stille i forbindelse med videreanvendelse af tilgængelige data og dokumenter, herunder gebyrer, eneretsaftaler, formater m.m.

Lovforslaget fremsættes med det formål at implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 (PSI-direktiv II) i dansk ret.

Det reviderede PSI-direktiv ændrer det eksisterende PSI-direktiv 2003/98/EF (PSI-direktiv I), som er gennemført i dansk lov ved den gældende PSI-lov. Gennemførelsen af det reviderede PSI-direktiv forudsætter ændringer i den gældende PSI-lov, som foreslået i dette lovforslag. Nogle af direktivets ændringer er dog allerede gennemført i Danmark med den gældende PSI-lov, og indgår derfor ikke i dette lovforslag.

Herudover fastsættes der regler, som ikke følger direkte af direktivændringen, men som har til formål at understøtte mulighederne for videreanvendelse for så vidt både myndigheder og brugerne af data og dokumentsamlinger. Det drejer sig om følgende regler: Der indføres en bemyndigelse til finansministeren til at fastsætte regler om myndighedernes anvendelse af bestemte datakataloger. Endvidere foreslås bemyndigelsen i den eksisterende lovs § 7, stk. 2 ophævet. Bemyndigelsen giver hjemmel til fastsættelse af regler om brug af standardformater til videregivelse af dokumenter og datasamlinger ved videreudvikling af eksisterende formater. Bemyndigelsen har imidlertid ikke været udnyttet og forventes heller ikke at blive det. Såfremt der måtte opstå behov for fastlæggelse af standardformater findes dette mere hensigtsmæssigt at kunne ske aftalebaseret.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 7, stk. 1 foreslås sprogligt præciseret. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede præcisering.

Med den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2 fastlægges en udtrykkelig hjemmel for myndigheder, der er omfattet af denne lov, til at stille informationer til rådighed for videreanvendelse. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse.

2. Baggrunden og formålet med forslaget

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-direktiv I) indeholder regler for videreanvendelse og midler til i praksis at fremme videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som myndighederne er i besiddelse af. Direktivet er gennemført i dansk ret ved lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-loven) af 24. juni 2005. PSI-loven blev ændret ved lov nr. 551 af 17. juni 2008, hvor lovens anvendelsesområde blev udvidet til at omfatte Folketinget og hertil knyttede organer samt domstolene. Baggrunden for denne lovændring var, at Europa-Kommissionen efter vedtagelsen af den PSI-loven fra 2005 meddelte Danmark, at både Folketinget og hertil knyttede organer samt domstolene principielt var omfattet af PSI direktiv I.

Med henblik på yderligere at fremme videreanvendelsen af informationer fra den offentlige sektor har Europa-Parlamentet og Rådet den 26. juni 2013 vedtaget direktiv 2013/37/EU om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

Det reviderede direktiv indeholder en udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver. I forbindelse med denne udvidelse af anvendelsesområdet indeholder det reviderede direktiv endvidere bestemmelser om særlige regler for gebyrer og eneretsaftaler for det kulturelle område. Udvidelsen er begrundet i, at disse institutioners samlinger i stigende grad er og vil være værdifuldt råmateriale for videreanvendelse i mange produkter, herunder mobile applikationer. Andre kulturinstitutioner fx orkestre, operaer, balletter og teatre er fortsat ikke omfattet af direktivet. Dette skyldes at disse institutioners materiale typisk er omfattet af tredjemandsrettigheder og derfor under alle omstændigheder falder udenfor PSI-direktivets anvendelsesområde.

Derudover præciserer PSI direktiv II, at dokumenter og datasamlinger, som er omfattet af direktivet, kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål.

Medlemslandene skal senest den 18. juli 2015 offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktivet jf. direktivets artikel 2. Nærværende lovforslag foreslås at træde i kraft den 1. juli 2014, hvorved PSI direktiv II er gennemført i dansk ret.

3. Lovforslagets indhold

3.1 Visse kulturinstitutioner er omfattet

3.1.1 Gældende ret

Efter § 2, stk. 3, nr. 3 i PSI-loven finder loven ikke anvendelse på kulturinstitutioner. Det fremgår af bemærkninger til bestemmelsen, at kulturinstitutioner omfatter f.eks. museer, biblioteker, arkiver, orkestre, operaer, balletter og teatre.

3.1.2 PSI-direktiv II

PSI-direktiv II artikel 1, litra a, nr. v medfører, at biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver bliver omfattet af direktivets anvendelsesområde. Der er tale om en udvidelse af direktivets anvendelsesområde. Udvidelsen begrundes med, at disse institutioners samlinger i stigende grad er og vil være værdifuldt råmateriale for videreanvendelse i mange produkter, herunder mobile applikationer. Andre kulturinstitutioner fx orkestre, operaer, balletter og teatre er fortsat ikke omfattet af direktivet. Dette skyldes at disse institutioners materiale typisk er omfattet af

tredjemandsrettigheder og derfor under alle omstændigheder falder udenfor denne lovs anvendelsesområde.

3.1.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at lovens anvendelsesområde ændres i PSI-lovens § 2 således, at det fremgår af bestemmelsen, at biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver omfattes af lovens anvendelsesområde.

Ændringen indebærer, at dokumenter og datasamlinger som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver har en immateriel rettighed til, kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål i overensstemmelse med lovens øvrige bestemmelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 4 og bemærkningerne hertil.

3.2 Udvidelse af adgang til at indgå eneretsaftaler

3.2.1 Gældende ret

Det følger af § 10, stk. 1 i PSI-loven, at aftaler om videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger ikke må tildele eneret. Det følger af § 10, stk. 2, at såfremt eneret er nødvendig for leveringen af tjenesteydelsen i offentlighedens interesse, kan den offentlige myndighed indgå en eneretsaftale. Begrundelsen for enerettens tildeling revurderes hvert tredje år.

Det følger af bemærkningerne til PSI-loven, at bestemmelsen giver mulighed for, at der i særlige tilfælde, kan tildeles en eneret til videreanvendelse af visse dokumenter fra den offentlige sektor af hensyn til tjenesteydelser af almen samfundsmæssig interesse. Aftaler om eneret skal efter bestemmelsen beskrive baggrunden og præmisserne for beslutningen om indgåelsen af aftalen om eneret.

3.2.2 PSI-direktiv II

PSI-direktiv II artikel 1, nr. 10, litra b medfører, at det bliver muligt også at indgå eneretsaftaler vedrørende digitalisering af kulturelle ressourcer. Disse aftaler må som hovedregel ikke overstige 10 år. Aftaler, der overstiger 10 år, skal revurderes i det 11. år og herefter hvert 7. år for så vidt angår deres løbetid.

Udvidelsen begrundes med, at der findes eksempler på samarbejdsaftaler mellem biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer, arkiver og private partnere, som omfatter digitalisering af kulturelle materialer og indebærer, at der gives private partnere enerettigheder. Praksis har vist at sådanne offentlig-private partnerskaber kan være en forudsætning for at få digitaliseret kulturelt materiale og således give mulighed for en meningsfuld udnyttelse af de kulturelle goder, og at de samtidig fremskynder borgernes adgang til den kulturelle arv. En vis eneretsperiode kan være nødvendig for at give den private partner mulighed for at tjene sin investering ind igen. Denne periode bør dog være tidsbegrænset og så kort som mulig for at overholde princippet om, at offentligt materiale skal forblive offentligt tilgængeligt, når det er digitaliseret.

En eneretsperiode på mere end ti år bør være underlagt krav om revurdering under hensyntagen til teknologiske, finansielle og administrative ændringer i det pågældende miljø, siden aftalen blev indgået.

3.2.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at PSI-lovens § 10 ændres, således at der gives mulighed for at indgå eneretsaftaler med henblik på digitalisering af kulturelle materialer. Eneretsaftalen kan som hovedregel ikke overstige 10 år. En aftale med længere løbetid end 10 år skal revurderes for så vidt angår aftalens løbetid i det 11. år og herefter hvert 7. år.

Ændringen indebærer, at offentlige myndigheder, som er omfattet af PSI-loven, kan indgå eneretsaftaler vedrørende digitalisering af kulturelle ressourcer, og at disse aftaler som hovedregel ikke kan overstige 10 år. En aftale med længere løbetid end 10 år skal revurderes for så vidt angår aftalens løbetid i det 11. år og herefter hvert 7. år.

Muligheden for indgåelse af eneretsaftaler vedrører kun digitaliseringen af institutionens egne materialer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og bemærkningerne hertil.

3.3 Præcisering af formater

3.3.1 Gældende ret

Efter § 7 i PSI-loven er det gældende, at når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed skal offentlige myndigheder sikre, at disse er tilgængelige i alle allerede eksisterende sprogversioner og formater, herunder elektroniske formater, og såfremt det er muligt i elektronisk form.

Det følger af PSI-lovens § 7, stk. 2, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter aftale med finansministeren kan fastsætte regler om standarder for formater til brug for videreanvendelse af offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger i forbindelse med etablering af nye grænseflader og kvalitetsforbedring af data.

3.3.2 PSI-direktiv II

PSI-direktiv II artikel 1, nr. 1, litra c, nr. 2 og artikel 1, nr. 5 medfører en præcisering af de formater, der så vidt muligt, og hvis det er hensigtsmæssigt, skal anvendes ved tilrådighedsstillelse.

Dokumenter bør således stilles til rådighed i et åbent og maskinlæsbart format sammen med metadata, der begge så vidt muligt bør være i overensstemmelse med formelle åbne standarder. Derudover defineres ”maskinlæsbart format”, ”åbent format” og ”formel åben standard”.

Præciseringen begrundes med, at offentlige myndigheder skal stille deres data til rådighed i åbne og maskinlæsbare formater, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt for at lette videreanvendelsen af offentlige dokumenter og datasamlinger.

3.3.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at PSI-lovens § 3 ændres, således at direktivets definitioner indføres i PSI-loven.

Endvidere foreslås, at PSI-lovens § 7 ændres, så dokumenter så vidt muligt stilles til rådighed i åbne og maskinlæsbare formater sammen med dokumenter og datasamlingers metadata.

Ændringen indebærer, at offentlige myndigheder, som omfattet af PSI-loven, så vidt muligt skal stille deres dokumenter til rådighed for videreanvendelse sammen med deres metadata i åbne og maskinlæsbare formater, og så vidt det er muligt i overensstemmelse med formelle åbne standarder.

Herudover foreslås det, at den gældende bemyndigelse til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling ophæves. Ændringen indebærer, at der ikke længere i medfør af loven kan fastsættes regler på dette område. Bemyndigelsen har ikke været anvendt, og vurderes derfor ikke at være nødvendig. Såfremt der måtte opstå et behov for at anvende fælles standarder, vil dette kunne aftales mellem de relevante parter.

Endelig foreslås, at der indsættes et nyt stykke 2, der præciserer, at en myndighed som hidtil ikke er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter for at imødekomme en anmodning om tilrådgivningsstilling, hvis det vil medføre et uforholdsmæssig stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 12 og bemærkningerne hertil.

3.4 Gebyrregler

3.4.1 Gældende ret

I § 8 i PSI-loven fremgår det, at gebyrer skal fastsættes efter de eksisterende retningslinjer for prissætning af data, hvilket følger af Finansministeriets vejledning om priskalkulation fra 1998 og senere udmøntning af principperne for betaling for data. Hovedprincippet er, at offentlige data, der er produceret som led i udførelsen af bevillings- og gebyrfinansierede omkostninger, prissættes til distributionsomkostningerne samt eventuelle omkostninger til kvalitetsforbedring af data, der ligger udover, hvad der er nødvendigt for at tilgodese myndighedens eget behov.

I de få tilfælde, hvor data produceres som led i en indtægtsdækket offentlig produktionsvirksomhed, dvs. hvor den offentlige myndigheds hovedopgave er helt eller delvist indtægtsfinansieret, og datasamlingen følgelig ikke allerede er finansieret over en bevilling, gives der dog mulighed for at opkræve fuld betaling, der også bidrager til at dække omkostningerne ved selve dataproduktionen.

Det følger af bemærkningerne til PSI-lovens § 8, at gebyrbestemmelserne ikke har konsekvenser for bestemmelser i andre love, der fastsætter størrelsen af betaling for videreanvendelse, herunder bestemmelser om betaling, der har skattemæssig karakter.

3.4.2 PSI-direktiv II

PSI-direktiv II artikel 1, nr. 6 skærper gebyrreglerne i forhold til det hidtil gældende direktiv, således at gebyret nu ikke må overstige de marginale omkostninger ved reproduktion, tilrådgivningsstilling og formidling af dokumenterne. Der indføres dog en række undtagelser.

Det er en forudsætning, at de offentlige myndigheder beregner gebyrerne i overensstemmelse med objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier.

Med PSI-direktiv II er der endvidere indført særlige gebyrregler for de kulturelle institutioner. Biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver, kan tage et gebyr, der dækker omkostningerne til indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds klarering samt en rimelig forrentning af investeringerne. Gebyrerne beregnes i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder.

Ændringerne begrundes med, at offentlige myndigheders gebyr i princippet bør begrænses til de marginale omkostninger, men at der bør tages hensyn til nødvendigheden af ikke at hindre den

normale funktion af offentlige myndigheder, der skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af deres omkostninger til udførelse af deres offentlige opgaver. For de kulturelle myndigheder begrundes det med, at de bør kunne opkræve gebyrer udover de marginale omkostninger for ikke at hindre deres normale funktion.

3.4.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at PSI-lovens § 8 ændres, således at biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver kan tage et gebyr, der dækker omkostningerne til indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds klarering samt en rimelig forrentning af investeringerne.

Lovforslaget medfører, at biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver får mulighed for at opkræve gebyrer, der dækker den samlede indtægt fra udlevering af og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter i den relevante regnskabsperiode, og som ikke overstiger omkostningerne til indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds klarering samt en rimelig forrentning af investeringerne. I betragtning af biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkivers særlige karakter kan der tages hensyn til priserne for videreanvendelse af identiske eller lignende dokumenter i den private sektor ved beregningen af den rimelige forrentning af investeringerne. Det forventes ikke at føre til merudgifter for biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver, da gebyrbestemmelsen åbner mulighed for at opkræve fuld brugerbetaling til dækning af de omkostninger, der er forbundet med indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds klarering samt en rimelig forrentning af investeringerne.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13 og bemærkningerne hertil.

3.5 Ret til videreanvendelse af data

3.5.1 Gældende ret

I § 4, stk. 1 i PSI-loven fremgår det, at når en myndighed giver adgang til videreanvendelse af dokumenter eller datasamlinger efter denne lov, kan myndigheden i en aftale fastsætte betingelser for videreanvendelse.

Det følger af bemærkningerne til PSI-lovens § 4, at hvis dokumenter og datasamlinger ikke på forhånd stilles til rådighed for videreanvendelse, f.eks. ved tidligere at være stillet til rådighed for andre private virksomheder eller offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter ved offentliggørelse på myndighedens hjemmeside eller ved en tidligere aftale om videreanvendelse, vil den offentlige myndighed endvidere skulle afgøre spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives adgang til videreanvendelse af dokumentet eller datasamlingen samt fastsætte eventuelle betingelser herfor i en aftale.

3.5.2 PSI-direktiv II

Dette er ikke reguleret i direktivet.

3.5.3 Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås, at der indsættes et nyt stk. 1 i PSI-loven.

Det foreslås, at offentlige myndigheder som omfattet af denne lov kan af egen drift stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse i medfør af denne lov, såfremt det er foreneligt med myndighedens opgaver som fastsat ved lov eller administrativ forskrift og ikke strider mod anden lovgivning.

Det nye stk. 1 medfører, at der indføres en udtrykkelig hjemmel til, at offentlige myndigheder som omfattet af denne lov af egen drift kan stille informationer til rådighed for videreanvendelse, herunder til både kommercielle og ikke-kommercielle formål, såfremt det er foreneligt med myndighedens opgaver som fastsat ved lov eller administrativ forskrift og ikke strider mod anden lovgivning.

Myndighederne kan således i det omfang det er foreneligt med deres offentlige opgave stille informationer til rådighed for videreanvendelse eksempelvis ved at offentliggøre data på deres hjemmeside. Lovforslaget ændrer ikke på de gældende regler om aktindsigt i eksempelvis offentligheds-, og forvaltningsloven, reglerne om immaterialretten jf. ophavsretsloven og reglerne om persondatabeskyttelse i persondataloven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne hertil.

3.6 Ret til at offentliggøre dokumenter og datasamlinger

3.6.1 Gældende ret

Det følger af bemærkningerne til PSI-lovens § 4, at hvis dokumenter og datasamlinger ikke på forhånd stilles til rådighed for videreanvendelse, f.eks. ved tidligere at være stillet til rådighed for andre private virksomheder eller offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter ved offentliggørelse på myndighedens hjemmeside eller ved en tidligere aftale om videreanvendelse, vil den offentlige myndighed endvidere skulle afgøre spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives adgang til videreanvendelse af dokumentet eller datasamlingen samt fastsætte eventuelle betingelser herfor i en aftale.

3.6.2 PSI-direktiv II

PSI-direktiv II artikel 1, nr. 3 medfører, at myndighedernes skal sikre, at dokumenter som omfattet af direktivet kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i direktivet.

I direktivets betragtninger er det anført, at bestemmelsen fastlægger en tydelig pligt for medlemsstaterne til at give mulighed for videreanvendelse af alle dokumenter, medmindre aktindsigt er begrænset eller udelukket i henhold til nationale regler om aktindsigt og med forbehold for andre undtagelser, der er fastsat i direktivet.

Ændringen begrundes med, at det har givet anledning til retsusikkerhed, at nogle medlemslande udtrykkeligt har kædet retten til videreanvendelse sammen med retten til aktindsigt, således at almindeligt tilgængelige dokumenter kan videreanvendes. I andre medlemslande er sammenhængen mellem de to regelsæt mindre tydelig, og dette har givet anledning til retsusikkerhed.

3.6.3 Lovforslaget

Med lovforslaget foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2 i PSI-loven.

Det foreslås, at offentlige myndigheder som omfattet af denne lov efter anmodning om videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger til kommercielle og ikke-kommercielle formål skal stille disse til rådighed for videreanvendelse, medmindre aktindsigt heri er begrænset eller udelukket eller udelukket efter lovens øvrige bestemmelser.

Lovforslaget præciserer, at dokumenter og datasamlinger, som omfattet af PSI-loven, kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i lovens øvrige bestemmelser. Lovforslaget ændrer ikke på de gældende regler om aktindsigt efter offentligheds- og forvaltningsloven, reglerne efter ophavsretsloven og reglerne i persondataloven.

Der er tale om en præcisering af gældende ret. Der indføres således ikke en ny eller udvidet pligt for danske myndigheder til at stille dokumenter og datasamlinger til rådighed.

Forslaget indebærer, at det præciseres, at dokumenter og datasamlinger, som omfattet af PSI-loven, kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i PSI-lovens kapitel 3 og 4. Myndighederne kan således ikke afslå en anmodning om videreanvendelse af dokumenter eller datasamlinger, medmindre afslaget er begrundet med, at aktindsigten er begrænset, herunder tilfælde hvor borger eller virksomheder skal dokumentere en særlig interesse for at få aktindsigt, eller udelukket i medfør af anden lovgivning med forbehold for undtagelser i denne lov.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og bemærkningerne hertil.

3.7 Betingelser for videreanvendelse

3.7.1 Gældende ret

I § 4, stk. 1 i PSI-loven fremgår det, at dokumenter og datasamlinger kan videreanvendes uden betingelser, eller myndigheder kan stille betingelser, der ikke begrænser muligheden for videreanvendelse eller begrænse konkurrencen.

3.7.2 PSI-direktiv II

Direktivændringen medfører ikke ændringer i betingelserne for videreanvendelse.

3.7.3 Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at den eksisterende § 4, stk. 1 ændres, således at offentlige myndigheder kan fastsætte betingelser, der ikke begrænser muligheden for videreanvendelse unødigt eller begrænser konkurrencen.

I den eksisterende PSI-lov indgår ”unødigt” ikke, hvilket har betydet, at offentlige myndigheder ikke kan fastsætte betingelser, der begrænser videreanvendelse eller konkurrencen. Dette har i praksis vist sig at være uhensigtsmæssigt for myndighederne, idet der i nogle tilfælde kan være behov for at fastsætte nærmere betingelser fx vedrørende kildeangivelse, som kan medføre en begrænsning i videreanvendelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 og bemærkningerne hertil.

3.8 Praktiske ordninger

3.8.1 Gældende ret

I § 11 i PSI-loven fremgår det, at den offentlige myndighed offentliggør en oversigt over dokumenter, der stilles til rådighed for videreanvendelse efter denne lov. Beslutter den offentlige myndighed ikke længere at stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse eller ikke længere at opdatere dem, skal myndigheden offentliggøre en beslutning herom, så snart det kan lade sig gøre, og, såfremt det er muligt i elektronisk form.

3.8.2 PSI-direktiv II

Artikel 1, nr. 9 i PSI-direktiv II medfører, at medlemslandene skal etablere praktiske ordninger, som gør det lettere at søge efter dokumenter, hvortil der er givet adgang til videreanvendelse. Dette kan f.eks. være lister over de vigtigste dokumenter med relevante metadata, der såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, er tilgængelige online og i et maskinlæsbart format, og webportaler, hvorfra der er adgang til sådanne lister over dokumenter.

3.8.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at PSI-lovens § 11 ændres, så finansministeren bemyndiges til at fastsætte regler om anvendelse af et datakatalog over offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger.

Ændringen indebærer, at finansministeren kan fastsætte regler om anvendelse af et datakatalog over offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger. Finansministeren kan herunder bestemme, at kravet til en offentlig myndigheds offentliggørelse i medfør af bestemmelsen i § 11, stk. 1 og 2 kun kan opfyldes ved at anvende et bestemt datakatalog.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16 og bemærkningerne hertil.

3.9 Klagevejledning

3.9.1 Gældende ret

I den gældende PSI-lov er klageadgang ikke reguleret.

Det følger af bemærkninger til PSI-lovens § 4, at et afslag på anmodning om adgang til videreanvendelse skal begrundes efter de almindelige forvaltningsprocessuelle regler.

Det følger endvidere, at klager over et afslag på anmodninger om videreanvendelse eller urimelige aftalevilkår skal behandles i det almindelige offentlige klagesystem.

3.9.2 PSI-direktiv II

Artikel 1, nr. 4 i PSI-direktiv II medfører, at myndighederne skal give klagevejledning ved enhver afgørelse om videreanvendelse. Klagemulighederne skal omfatte muligheden for prøvelse ved en uvildig instans, hvis afgørelse er bindende overfor den pågældende myndighed.

3.9.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i § 6a, hvorefter enhver afgørelse efter denne lov skal indeholde oplysning om klagemuligheder, herunder muligheden for domstolsprøvelse.

3.10 Regler om sagsbehandlingstid

3.10.1 Gældende ret

Det fremgår af PSI-lovens § 4, stk. 3, at myndigheden snarest afgør, om anmodningen kan imødekommes. Er begæringen ikke imødekommet eller afslået inden 10 dage efter, at anmodningen er modtaget af myndigheden, skal denne underrette ansøgeren om grunden hertil, samt om hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

Det fremgår endvidere af PSI-lovens § 4, stk. 4, at såfremt der er behov for at indgå en løbende aftale om videreanvendelse, udarbejder myndigheden snarest aftaletilbud til ansøgeren. Er tilbuddet ikke udarbejdet inden 10 dage efter, at anmodningen er modtaget af myndigheden, skal denne underrette ansøgeren om grunden hertil samt om, hvornår et aftaletilbud kan forventes at foreligge.

Det følger af bemærkningerne til PSI-lovens § 4, at den i bestemmelserne fastsatte 10-dages frist for behandling af ansøgninger efter dette lovforslag følger fristerne i henholdsvis offentlighedsloven og forvaltningsloven og de deraf følgende betingelser.

3.10.2 PSI-direktiv II

Der er ikke nogen ændringer i PSI-direktiv II.

Det følger af artikel 4 i PSI direktiv I, at offentlige myndigheder behandler, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, anmodninger om videreanvendelse elektronisk og giver ansøgeren adgang til at anvende dokumentet, eller, hvis der kræves licens, udarbejder licenstilbuddet til ansøgeren inden for en rimelig frist, der svarer til fristerne for behandling af anmodninger om aktindsigt.

3.10.3 Lovforslagets indhold

For at skabe overensstemmelse med den nye offentlighedslov og forvaltningslov, der trådte i kraft den 1. januar 2014 med hensyn til tidsfrister for behandling af aktindsigtsanmodninger foreslås en ændring af § 4, således at det fremgår at en anmodning om videreanvendelse skal behandles indenfor 7 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget udvider lovens anvendelsesområde til at omfatte biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver. Derudover indeholder lovforslaget en række tiltag, der kan forventes at føre til forøget videreanvendelse af offentlige dokumenter og datasamlinger i den private sektor.

Afhængig af forøgelsen i videreanvendelsen af offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger vil der kunne være afledte økonomiske gevinster for den offentlige sektor i form af forøgede skatteindtægter som følge af højere vækst i private virksomheder, der bygger på videreanvendelse af offentlige informationer.

Lovforslagets gebyrbestemmelser ændrer ikke ved gebyrreglerne i den gældende PSI-lov, der følger de eksisterende retningslinjer for prissætning af data, hvilket følger af Finansministeriets vejledning om priskalkulation fra 1998 og senere udmøntning af principperne for betaling for data. Hovedprincippet er, at offentlige data, der er produceret som led i udførelsen af bevillings- og gebyrfinansierede omkostninger, prifsættes til distributionsomkostningerne samt eventuelle omkostninger til kvalitetsforbedring af data, der ligger udover, hvad der er nødvendigt for at tilgodese myndighedens eget behov. I de få tilfælde, hvor data produceres som led i en indtægtsdækket offentlig produktionsvirksomhed, dvs. hvor den offentlige myndigheds

hovedopgave er helt eller delvist indtægtsfinansieret, og datasamlingen følgelig ikke allerede er finansieret over en bevilling, gives der dog mulighed for at opkræve fuld betaling, der også bidrager til at dække omkostningerne ved selve dataproduktionen.

Lovforslaget medfører, at biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver får mulighed for at opkræve gebyrer, der dækker den samlede indtægt fra udlevering af og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter i den relevante regnskabsperiode, og som ikke overstiger omkostningerne til indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds klarering samt en rimelig forrentning af investeringerne. I betragtning af deres særlige karakter kan der tages hensyn til priserne for videreanvendelse af identiske eller lignende dokumenter i den private sektor ved beregningen af den rimelige forrentning af investeringerne. Det forventes ikke at føre til merudgifter for biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver, da gebyrbestemmelsen åbner mulighed for at opkræve fuld brugerbetaling til dækning af de omkostninger, der er forbundet med indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds klarering samt en rimelig forrentning af investeringerne.

Gebyrbestemmelserne har ikke konsekvenser for bestemmelser i andre love, der fastsætter størrelsen af betaling for videreanvendelse, herunder bestemmelser om betaling, der har skattemæssig karakter.

Lovforslaget medfører ikke større ændringer for de myndigheder der allerede er omfattet af den gældende PSI-lov. Lovforslaget forpligter ikke de offentlige myndigheder til at stille dokumenter og datasamlinger for videreanvendelse i bestemte formater eller standarder til rådighed i videre omfang, end hvad der følger af den gældende PSI-lov.

Lovforslaget forpligter biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver til at offentliggøre en oversigt over hvilke dokumenter og datasamlinger, der stilles til rådighed for videreanvendelse efter denne lov. Omkostningerne ved denne offentliggørelse vil kunne indregnes i omkostningerne ved at stille dokumenterne til rådighed og dermed kunne opkræves som gebyr.

Lovforslaget vurderes derfor ikke at føre til merudgifter for stat, kommuner og regioner.

For biblioteker, universitetsbiblioteker, museer og arkiver vurderes de administrative konsekvenser at være af beskeden karakter for så vidt angår kravet om offentliggørelse af en oversigt samt selve tilrådgighedsstillelsen af dokumenter. Der kan være en vis arbejdsbyrde forbundet med rettigheds klarering i forbindelse med en anmodning om videreanvendelse. Eventuelle omkostninger forbundet med administrationen heraf vil kunne indregnes i de opkrævede gebyrer jf. lovforslagets gebyrbestemmelser.

Lovforslaget vurderes ikke herudover at have administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Europa-Kommissionen fik i 2011 udført en analyse med henblik på at estimere det økonomiske potentiale ved øget videreanvendelse af offentlig information i EU, den såkaldte Graham Vickery rapport. Rapporten anslog det samlede marked for den offentlige sektors informationer i 2008 til at udgøre 28 mia. EUR for hele EU, men samtidig at den samlede økonomiske gevinst ved at lempe adgangen til den offentlige sektors informationer yderligere udgør 40

mia. EUR årligt for EU27. Den samlede direkte og indirekte økonomiske fortjeneste ved PSI anvendelse i hele EU27's økonomi ville så udgøre omkring 140 mia. EUR årligt.

Rapporten vurderer, at en væsentlig forudsætning for at realisere de økonomiske værdier kræver, at der er let adgang til offentlige myndigheders datasamlinger og dokumenter, og at disse data enten er gratis, eller at gebyrer højst dækker de marginale omkostninger forbundet med distribution.

Finansministeriet har ikke foretaget skøn over, hvor stor en del af den potentielle økonomiske værdi ved videreanvendelse af offentlige data, der i dag er indfriet i den private sektor. Det vurderes dog, at erhvervslivets forudsætninger for at realisere den økonomiske værdi af offentlige informationer allerede i dag i udstrakt grad er til stede som følge af de eksisterende danske regler for gebyrfastsættelse, som lovforslaget viderefører uændret.

Regeringen, Kommunernes Landsforening og Danske Regioner indgik i oktober 2012 en aftale om at igangsætte et grunddataprogram. Grunddata er de grundlæggende data om enheder af central betydning for samfundet såsom ejendomme, adresser, geografi, personer og virksomheder. Programmet har til formål at sikre tilgængelighed af grunddata, ved bl.a. ensartede tekniske grænseflader, og ét centralt sted hvor brugerne kan finde og hente grunddata samt indgå eventuelle aftaler om brugen af grunddata.

I forbindelse med grunddataprogrammet, vurderes det at frigivelse af grunddata kan skabe gevinster for op mod en halv milliard kroner for erhvervslivet. Dertil kommer et betydeligt vækst- og innovationspotentiale. Bl.a. ejendoms- og forsikringsbranchen, den finansielle sektor, teleselskaber, gps-producenter og iværksættere forventes at være blandt dem, der vil få glæde af bedre og frie grunddata.

Lovforslaget udvider lovens anvendelsesområde til at omfatte biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver. Biblioteker, museer og arkiver har en betydelig mængde værdifulde offentlige informationsressourcer, navnlig fordi digitaliseringsprojekter har mangedoblet mængden af digitalt offentligt materiale. Disse kulturhistoriske samlinger og dertil hørende metadata er et potentielt grundlag for produkter og tjenester med digitalt indhold og har et kæmpe potentiale for innovativ videreanvendelse på områder som læring og turisme.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-direktivet), som er en revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

Lovforslaget går videre end direktivet på enkelte områder. Lovforslagets prisloft for fastsættelse af gebyrer ligger for indtægtsdækkede offentlige virksomheder under direktivets prisloft i artikel 6, idet lovforslaget lægger sig på niveau med de eksisterende regler og praksis for prissætning af data, der bl.a. fremgår af Finansministeriets vejledning om priskalkulation og den gældende PSI-lov.

9. Høring

Lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Samtlige ministerier

samt

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Banedanmark, Beredskabsstyrelsen, Berlingske Tidende, Danmarks Meteorologiske Institut, Danmarks Radio, Danmarks Rederiforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Metal, Dansk Sprognævn, Dansk Standard, Danske Regioner, Danske Handicaporganisationer, Danske Medier Research, Danske Universiteter, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det Kgl. Bibliotek, DI-ITEK, DK-Hostmaster A/S, Domstolsstyrelsen, DSB, Erhvervsstyrelsen, FDIH-Foreningen for Dansk Internethandel, Finansrådet, Forlæggerforeningen, Geodatastyrelsen, IT-branchen, Jyllands Posten, KLF- Kirke og Medier, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturstyrelsen, Københavns Kommune, Teknik og Miljøforvaltningen, Københavns Universitet, juridisk fakultet, professor dr. jur. Mads Bryde Andersen, Landbrug og Fødevarer, Nationalmuseet, Politiken, Post Danmark, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer, Septima P/S, Statens Arkiver, Statsbiblioteket, Sundhedsstyrelsen, TEKNIQ Installatørernes Organisation, Trafikstyrelsen, TV2, UNI-C.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen nævneværdige, dog administrative konsekvenser for biblioteker, museer og arkiver i forbindelse med behandlinger af anmodninger om videreanvendelse.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Der vil kunne være økonomiske gevinster for informationsindustrien ved udvikling af nye indholdstjenester som følge af lovforslagets udvidede anvendelsesområde.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og	Ingen

	Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.	
--	--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget til ændring er en konsekvens af den foreslåede § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Bestemmelserne sikrer gennemførelse af PSI-direktiv II artikel 1, litra a, nr. v, hvorefter biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver bliver omfattet af direktivets anvendelsesområde.

Bestemmelsen medfører, at det alene er dokumenter og datasamlinger som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver har en immateriel rettighed til, som kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål i overensstemmelse med lovens øvrige bestemmelser.

Denne ændring er en konsekvens af lovforslagets udvidelse til også at omfatte biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver. Derudover fremgår det af direktivet, at det for disse myndigheder gælder, at alene de dokumenter og datasamlinger, som de har en immateriel rettighed til, er omfattet af direktivet. Dette er en modifikation i forhold til andre myndigheder, der er omfattet af direktivet, idet det for disse myndigheder gælder, at videreanvendelse omfatter alle dokumenter og datasamlinger, som disse myndigheder er i besiddelse af.

I praksis betyder det, at de dokumenter og datasamlinger, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver er i besiddelse af, men ikke har en immateriel rettighed til er undtaget for kravet om at tillade videreanvendelse.

Denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med bestemmelsen om lovforslagets § 1, nr. 10 om, at biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver ved afslag på anmodning om videreanvendelse ikke skal henvise til den fysiske eller juridiske person, der er indehaver af rettighederne, når denne kendes eller henvise til den licensgiver, hvorfra den offentlige myndighed har indhentet det relevante materiale.

Derudover gælder de generelle undtagelsesbestemmelser i den eksisterende PSI-lovs § 2 i forhold til dokumenter og datasamlinger, som er tilvejebragt eller kvalitetsforbedret som led i offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter eller hvortil tredjemand besidder en immateriel rettighed.

Til nr. 3

Bestemmelsen bygger på PSI-direktivets undtagelser til anvendelsesområdet for videreanvendelse, og sikrer gennemførelse af PSI-direktiv II artikel 1, litra a, nr. iv, litra e.

Bestemmelsen indeholder en præcisering af den gældende bestemmelse om undtagelse af uddannelses og forskningsinstitutioner til også at omfatte institutioner, der har som opgave at overføre forskningsresultater, samt skoler og universiteter.

Bestemmelsen indeholder også en udvidelse af de offentlige myndigheder, der omfattes af loven, idet universitetsbiblioteker også foreslås omfattet af loven. Det fremgår af den gældende PSI-lov, at forskningsinstitutioner bl.a. er undtaget, fordi forskningsresultaterne er beskyttet efter reglerne om ophavsret. I det omfang offentlige myndigheder, herunder også biblioteker, arkiver og museer, udøver sektorforskning efter lovgivningen herom vil sådanne forskningsresultater således være undtaget fra videreanvendelse.

Til nr. 4

Bestemmelserne sikrer gennemførelse af PSI-direktiv II artikel 1, litra a, nr. v, som udvider kredsen af offentlige myndigheder, der er omfattet, med visse kulturinstitutioner.

Bestemmelsen er en udvidelse af kredsen af offentlige myndigheder, der er omfattet af loven, idet biblioteker, museer og arkiver foreslås omfattet i det omfang de er offentlige myndigheder, som er omfattet af § 3, stk. 1.

Til nr. 5

Bestemmelserne sikrer gennemførelse af PSI-direktiv II artikel 1, nr. 2.

Bestemmelsen i § 1, nr. 5 definerer ”maskinlæsbart format”, ”åbent format”, ”formel åben standard” og ”universitet” i overensstemmelse med direktivets definitioner:

Ved ”maskinlæsbart format” forstås et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og uddrage specifikke data af interesse, herunder individuelle oplysninger og deres interne struktur.

Data kodet i filer, der er struktureret i et maskinlæsbart format, såsom OIOXML eller en tilsvarende åben standard, er maskinlæsbare data. Maskinlæsbare formater kan være åbne eller lukkede; de kan være formelle standarder eller ej. Dokumenter, der er kodet i et filformat, som begrænser en sådan automatisk behandling, fordi data ikke kan eller ikke uden problemer kan uddrages af sådanne dokumenter kan ikke betragtes som dokumenter i maskinlæsbart format.

Ved ”åbent format” forstås et filformat, der er uafhængigt af platform, og som gøres tilgængeligt for offentligheden uden restriktioner, der hæmmer videreanvendelse af dokumenter.

Ved "formel åben standard" forstås en standard, der er blevet fastlagt i skriftlig form, og som indeholder detaljerede specifikationer for kravene til, hvordan der sikres interoperabel software.

Ved "universitet forstås", en offentlig myndighed, som leverer en videregående uddannelse, der fører til akademiske grader.

Til nr. 6

Bestemmelserne sikrer gennemførelse af PSI-direktiv II artikel 1, nr. 3 med henblik på at tydeliggøre, at offentlige myndigheder skal sikre, at dokumenter, som omfattet af direktivet kan videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål. For dokumenter, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver har intellektuelle ejendomsrettigheder til, sikrer medlemsstaterne, når videreanvendelse af sådanne dokumenter er tilladt, at disse dokumenter videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål.

Bestemmelsen i stk. 1 skaber udtrykkelig hjemmel til, at offentlige myndigheder, som er omfattet af denne lov, af egen drift kan stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse, herunder både til kommercielle og ikke-kommercielle formål, såfremt det er foreneligt med myndighedens opgaver som fastsat ved lov eller administrativ forskrift og ikke strider mod anden lovgivning.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at dokumenter og datasamlinger som er omfattet af loven kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i denne lov. Det betyder, at en offentlig myndighed er forpligtet til at tillade videreanvendelse, medmindre videreanvendelse af de pågældende dokumenter og datasamlinger heri er begrænset eller udelukket efter lovens øvrige bestemmelser.

Såfremt en offentlig myndighed har publiceret dokumenter og datasamlinger kan disse videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål i medfør af betingelserne i denne lov, medmindre det strider mod anden lovgivning. Bestemmelsen medfører ikke en pligt til at myndigheder af egen drift skal publicere data, men at myndighederne er forpligtet til at imødekomme anmodninger om tilrådighedsstillelse med henblik på videreanvendelse medmindre videreanvendelse af de pågældende dokumenter eller datasamlinger er begrænset eller udelukket i medfør af lovens øvrige bestemmelser.

Med bestemmelserne foreslås en tydeliggørelse i forhold til den gældende bestemmelse om, at myndighederne er forpligtet til at tillade videreanvendelse af offentlige dokumenter og datasamlinger i medfør af PSI-loven, i det omfang det ikke strider mod anden lovgivning.

Lovforslaget ændrer ikke på de gældende regler om aktindsigt i eksempelvis offentligheds-, og forvaltningsloven.

Såfremt dokumenter eller datasamlinger er udleveret efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven, kan de i almindelighed frit videreanvendes, medmindre der følger begrænsninger heraf i disse love eller i anden lovgivning. Der skal således i almindelighed ikke søges om tilladelse til at bruge dokumenter eller datasamlinger, der er udleveret efter disse love til f.eks. kommercielle formål. Lovforslaget ændrer ikke ved dette.

Til nr. 7

Det foreslås, at der gives mulighed for, at myndighederne kan fastsætte betingelser, der ikke må begrænse videreanvendelsen unødigt.

I det hidtil gældende direktiv har det været gældende, at dokumenter og datasamlinger kan videreanvendes uden betingelser, eller myndigheder kan stille betingelser, der ikke begrænser muligheden for videreanvendelse unødigt eller begrænse konkurrencen. Direktivændringen medfører ikke ændringer i dette.

I den eksisterende PSI-lov indgår "unødigt" ikke, hvilket har betydet, at offentlige myndigheder ikke kan fastsætte betingelser, der begrænser videreanvendelse eller konkurrencen. Dette har i praksis vist sig at være uhensigtsmæssigt for myndighederne, idet der i nogle tilfælde kan være behov for at fastsætte nærmere betingelser eks. vedrørende kildeangivelse, som kan medføre en begrænsning i videreanvendelsen.

Til nr. 8 og nr. 9

Bestemmelserne følger af PSI-direktiv I art. 4, nr. 1. Den i bestemmelserne fastsatte frist på syv arbejdsdage for behandling af anmodninger efter PSI-loven følger fristerne i henholdsvis offentligheds- og forvaltningsloven, som disse fremgår efter ændringerne i offentligheds- og forvaltningsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2014.

Den offentlige myndighed skal således, hvis myndigheden ikke kan træffe en afgørelse, herunder udfærdige et afbøjet tilbud inden for de fastsatte tidsfrister, underrette ansøger om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse henholdsvis et eventuelt afbøjet tilbud kan forventes at foreligge.

Det er omfanget og kompleksitet af de dokumenter og datasamlinger, der anmodes om, der kan begrunde en fravigelse af udgangspunktet om at afgørelse træffes inden syv arbejdsdage efter modtaget ansøgning. Der kan heri indgå, at der er tale om dokumenter og datasamlinger, der ikke tidligere har været genstand for videreanvendelse og som det derfor kræver særligt ressourceforbrug hos myndigheden at kunne stille til rådighed, fx test af udtræk. Endvidere kan evt. gebyrfastsættelse for tilrådgivningsstillemse af data og dokumentssamlinger, der ikke tidligere har været stillet til rådighed, være forbundet med afklaringer og beregninger, som ikke kan foreligge inden for syv arbejdsdage.

Til nr. 10

Det foreslås, at kravet om at henvise til rettighedshaveren ikke gælder for museer, biblioteker og arkiver.

Denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 1, nr. 2, om at det alene er dokumenter og datasamlinger som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver har en immateriel rettighed til, som kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål i overensstemmelse med lovens øvrige bestemmelser.

Til nr. 11

Bestemmelsen sikrer gennemførelse af PSI-direktiv II artikel 1, nr. 4.

Det foreslås, at enhver afgørelse efter loven skal indeholde oplysning om klagemuligheder, herunder om muligheden for domstolsprøvelse.

Det er således ikke kun afslag, men enhver afgørelse, der skal indeholde oplysning om klagemuligheder.

Det fremgår af det foreslåede stk. 2, at klagevejledning ikke skal gives af de myndigheder der omfattes af § 2, stk. 1-3 med de i nr. 3 anførte undtagelser. Dette beror på, at det ikke skal være muligt at påklage en afgørelse over at en myndigheds dokumenter og datasamlinger ikke kan kræves stillet til rådighed, når den pågældende myndighed slet ikke er omfattet af PSI-loven.

Til nr. 12

Det foreslås, at tilgængelighed af dokumenter skal sikres ved anvendelse af et åbent og maskinlæsbart format sammen med dokumenters og datasamlingers metadata, der begge så vidt muligt skal være i overensstemmelse med formelle åbne formater.

Det foreslås, at den eksisterende PSI-lovs § 7, stk. 2, ophæves, således at den eksisterende bemyndigelse til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling ophæves. Ændringen indebærer, at der ikke længere i medfør af loven kan fastsættes regler på dette område. Bemyndigelsen har ikke været taget i brug, og vurderes derfor ikke at være nødvendig. Såfremt der måtte opstå et behov for fælles standarder i forbindelse med videreanvendelse vil dette kunne aftales mellem de relevante parter.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stykke 2, der præciserer, at en myndighed som hidtil ikke er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter for at imødekomme en anmodning om tilrådighedsstillelse, hvis det vil medføre et uforholdsmæssig stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.

Til nr. 13

Forslagets bestemmelse er en konsekvens af forslagens § 1, nr. 14.

Til nr. 14

Den foreslåede bestemmelse vedrører størrelsen af de gebyrer, der kan opkræves af biblioteker, (universitetsbiblioteker), museer og arkiver. Det foreslås, at den samlede indtægt fra udlevering af og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter i den relevante regnskabsperiode ikke overstiger omkostningerne til indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds klarering samt en rimelig forrentning af investeringerne. I betragtning af bibliotekers, museers og arkivers særlige karakter kan der tages hensyn til priserne for videreanvendelse af identiske eller lignende dokumenter i den private sektor ved beregningen af rimelig forrentning af investeringerne. Det bemærkes, at PSI-lovens gebyrbestemmelser ikke har konsekvenser for bestemmelser i andre love, der fastsætter størrelsen af betaling for videreanvendelse, herunder biblioteksloven.

Til nr. 15

Forslagets bestemmelse er en konsekvens af forslagens § 1, nr. 16.

Til nr. 16

Bestemmelsen foreslår, at der gives hjemmel til, at en offentlig myndighed i forbindelse med digitalisering af kulturressourcer kan indgå en eneretsaftale, der som hovedregel ikke kan overstige en løbetid på op til 10 år.

En sådan aftale, der løber over 10 år, skal for så vidt angår dens løbetid revurderes i det 11. år og herefter hvert 7. år. En eneretsaftale skal tillige indeholde bestemmelse om, at den offentlige myndighed vederlagsfrit skal modtage et eksemplar.

Denne udvidede mulighed finder kun anvendelse på aftaler om digitalisering af kulturelle ressourcer. Der findes flere eksempler på samarbejdsaftaler mellem kulturelle institutioner og private partnere, som omfatter digitalisering af kulturelle ressourcer og indebærer, at der gives private partnere enerettigheder. Praksis har vist, at sådanne offentlig-private partnerskaber kan være en forudsætning for at få digitaliseret kulturelt materiale og således give mulighed for en meningsfuld udnyttelse af de kulturelle goder, og at de samtidig fremskynder borgernes adgang til den kulturelle arv. En vis eneretsperiode kan være nødvendig for at give den private partner mulighed for at tjene sin investering ind igen. Denne periode bør være tidsbegrænset og så kort som mulig for at overholde princippet om, at offentligt materiale skal forblive offentligt tilgængeligt, når det er digitaliseret. Kulturministeren sikrer efter aftale med finansministeren, at en eneretsaftale på mere end ti år revurderes for så vidt angår aftalens løbetid under hensyntagen til teknologiske, finansielle og administrative ændringer i det pågældende miljø, siden aftalen blev indgået.

Til nr. 17

Den foreslåede bestemmelse giver en bemyndigelse til finansministeren til at fastsætte regler om anvendelse af et bestemt datakatalog. Bemyndigelsen vil bl.a. kunne bruges til at fastsætte regler om, at offentlige myndigheder kun kan opfylde den eksisterende § 11, stk. 1, ved at anvende, herunder linke til, den eller de databaser eller webportaler, som måtte blive fastsat af finansministeren. Ved fastsættelse af regler om anvendelse af et bestemt datakatalog kan indgå overvejelser om at samle data fra forskellige portaler, eksempelvis INSPIRE geoportalen. Endvidere kan det være relevant at inddrage erfaringer fra det fællesoffentlige grunddataprogram om anvendelse af datakatalog.

Til nr.18

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at finansministeren forpligtes til at rapportere hvert 3. år til EU-Kommissionen om tilgængelighed af data og dokumenter, betingelserne for videregivelse og praksis med hensyn til klager.

Til § 2

I stk. 1 foreslås det, at loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Europaparlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 har en implementeringsfrist den 18. juli 2015.

Stk.2 implementerer PSI direktiv II artikel10, litra c). Den nuværende PSI-lov trådte i kraft den 1. juli 2005 men indeholder en lignende overgangsbestemmelse.

Stk. 3 er en ny bestemmelse, der implementerer PSI direktiv II artikel 10, litra d).

Bilag 1: lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering	Lovforslaget
<p>§ 2. Loven omfatter videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger, som offentlige myndigheder er i besiddelse af, jf. dog stk. 2.</p> <p>Stk. 2. Loven omfatter ikke dokumenter og datasamlinger,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) der er tilvejebragt eller kvalitetsforbedret som led i offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter, eller 2) hvortil tredjemand besidder en immateriel rettighed. <p>Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) programvirksomhed i tv- og radioorganer, som er pålagt en public service-forpligtelse, 2) uddannelses- og forskningsinstitutioner og 3) kulturinstitutioner. 	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov nr. 596 af 24. juni 2005 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som ændret ved lov nr. 551 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. I § 2, stk. 1 indsættes efter ”, jf. dog stk. 2”: ”og 3.” 2. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: <p>”Stk. 3. For biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver omfatter loven alene videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger, hvortil biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver besidder en immateriel rettighed.”</p> 3. I § 2, stk. 3, nr. 2, der bliver § 2, stk. 4, nr. 2, indsættes efter ”forskningsinstitutioner”: ”, herunder institutioner, der som opgave har overførsel af forskningsresultater, skoler og universiteter med undtagelse af universitetsbiblioteker.”. 4. I § 2, stk. 3, nr. 3, der bliver § 2, stk. 4, nr. 3, indsættes efter ”kulturinstitutioner”: ”, med undtagelse af biblioteker, museer og arkiver”.
<p>§ 3. Ved »offentlig myndighed« forstås statslige, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller offentligretlige organer.</p> <p>Stk. 2. Ved »offentligretligt organ« forstås ethvert organ,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) der er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke på det erhvervs- eller forretningsmæssige område, 2) som er en juridisk person, og 3) hvis drift hovedsagelig er finansieret af staten, 	<p>5. I § 3 indsættes som stk. 6-9:</p> <p>” Stk. 6. Ved ”maskinlæsbart format” forstås et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og uddrage specifikke data af interesse, herunder individuelle oplysninger og deres interne struktur.</p> <p>Stk. 7. Ved ”åbent format” forstås et filformat, der er uafhængigt af platform, og som gøres tilgængeligt for offentligheden uden restriktioner, der hæmmer videreanvendelse af dokumenter.</p>

<p>de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer, eller hvis drift er underlagt disses kontrol, eller hvortil staten, de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i organets administrative ledelse, bestyrelse eller tilsynsorgan.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved »dokument« forstås alle informationer uanset medium og enhver del af disse informationer.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ved »datasamling« forstås registre eller andre systematiske fortegnelser, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved »videreanvendelse« forstås brug af offentlige myndigheders dokumenter eller datasamlinger til andre kommercielle eller ikke-kommercielle formål end det oprindelige formål, som dokumenterne eller datasamlingerne blev udarbejdet til. Udveksling af dokumenter eller datasamlinger mellem offentlige myndigheder betragtes alene som videreanvendelse, når offentlige myndigheder stiller dokumenter eller datasamlinger, der er omfattet af denne lov, til rådighed for kommercielle aktiviteter.</p>	<p><i>Stk. 8.</i> Ved »formel åben standard« forstås en standard, der er blevet fastlagt i skriftlig form, og som indeholder detaljerede specifikationer for kravene til, hvordan der sikres interoperabel software.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Ved »universitet« forstås institutioner, som er omfattet af lov om universiteter (universitetsloven).»</p>
<p>§ 4. Når en offentlig myndighed giver adgang til videreanvendelse af dokumenter eller datasamlinger efter denne lov, kan myndigheden i en aftale fastsætte betingelser for videreanvendelse. Betingelserne må ikke begrænse mulighederne for videreanvendelse og må ikke benyttes til at begrænse konkurrencen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Anmodning om videreanvendelse indgives til den offentlige myndighed, der er i besiddelse af dokumentet eller datasamlingen, eller til myndigheder, der i henhold til anden lovgivning administrerer datasamlinger.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Myndigheden afgør snarest, om anmodningen kan imødekommes. Er begæringen ikke imødekommet eller afslået inden 10 dage efter, at anmodningen er modtaget af myndigheden, skal denne underrette ansøgeren om grunden hertil, samt om hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Såfremt der er behov for at indgå en løbende aftale om videreanvendelse, udarbejder myndigheden snarest aftaletilbud til ansøgeren. Er tilbuddet ikke udarbejdet inden 10 dage efter, at anmodningen er modtaget af myndigheden, skal denne underrette ansøgeren om grunden hertil samt om, hvornår et aftaletilbud kan forventes at foreligge.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Hvis afgørelse af anmodningen om videreanvendelse af eksisterende dokumenter eller datasamlinger forudsætter væsentlige omkostninger til dokumentation, konsulentundersøgelser og lign. for den offentlige myndighed, skal myndigheden underrette ansøgeren herom med skøn over nødvendige udgifter i forbindelse med behandling af anmodningen, såfremt omkostningerne bedes afholdt af ansøgeren. Hvis ansøgeren stillet over</p>	<p>6. I § 4 indsættes som nyt stykke 1 og 2:</p> <p>” Offentlige myndigheder som omfattet af denne lov kan af egen drift stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse i medfør af denne lov, såfremt det er foreneligt med myndighedens opgaver som fastsat ved lov eller administrativ forskrift og ikke strider mod anden lovgivning.</p> <p>Stk. 2. Offentlige myndigheder som omfattet af denne lov skal efter anmodning om videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger til kommercielle og ikke-kommercielle formål stille disse til rådighed for videreanvendelse, medmindre aktindsigt heri er begrænset eller udelukket eller udelukket efter lovens øvrige bestemmelser.”</p> <p>Stk. 1-5 bliver herefter stk. 3-7.</p> <p>7. I § 4, <i>stk. 1</i>, som bliver ny stk. 3, indsættes i 2. pkt efter ”Betingelserne må ikke”: ”unødigt”</p> <p>8. § 4, <i>stk. 3</i>, som bliver stk. 5, affattes således:</p> <p>” Myndigheden afgør snarest, om anmodningen kan imødekommes. En anmodning om videreanvendelse skal færdigbehandles inden syv arbejdsdage efter modtagelsen, medmindre dette på grund omfanget og kompleksiteten af de dokumenter og datasamlinger som</p>

<p>for kravet om afholdelse af disse udgifter ikke ønsker at opretholde anmodningen, kan den offentlige myndighed indstille den videre behandling af anmodningen.</p>	<p>anmodningen vedrører, ikke er muligt. Ansøgeren skal i givet fald underrettes om grunden til fristoverskridelsen samt om, hvornår anmodningen kan forventes færdigbehandlet."</p> <p>9. § 4, stk. 4 som bliver stk. 6, affattes således: "Såfremt der er behov for at indgå en løbende aftale om videreanvendelse, udarbejder myndigheden inden syv arbejdsdage efter modtagelsen et aftaletilbud til ansøger. Hvis dette på grund af omfanget og kompleksiteten af de dokumenter og datasamlinger, som anmodningen vedrører ikke er muligt, skal myndigheden underrette ansøgeren om grunden hertil samt om, hvornår et aftaletilbud kan forventes at foreligge."</p>
<p>§ 6. Når en offentlig myndighed giver afslag på anmodningen om videreanvendelse med henvisning til § 2, stk. 2, nr. 2, skal afslaget indeholde en henvisning til den fysiske eller juridiske person, som er indehaver af rettighederne, når denne kendes. Alternativt skal den offentlige myndighed henvise til den licensgiver, hvorfra den offentlige myndighed har indhentet det relevante materiale.</p>	<p>10. I § 6 indsættes som <i>stk. 2</i>: "Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse når afslag meddeles af et bibliotek, herunder universitetsbibliotek, museum eller arkiv."</p>
	<p>11. Efter § 6 men før overskriften "Kapitel 4" indsættes: "Klagevejledning § 6 a. Enhver afgørelse efter denne lov skal indeholde oplysning om klagemuligheder, herunder muligheden for domstolsprøvelse. <i>Stk. 2.</i> Bestemmelsen i stk.1 finder ikke anvendelse for afgørelser fra myndigheder omfattet af § 2, stk. 4 nr. 1-3 med de i nr. 3 anførte undtagelser."</p>
<p>§ 7. Når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, skal offentlige myndigheder sikre, at disse er tilgængelige i alle allerede eksisterende sprogversioner og formater, herunder elektroniske formater, samt, såfremt det er muligt, i elektronisk form. <i>Stk. 2.</i> Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan efter aftale med finansministeren fastsætte regler om standarder for formater til brug for videreanvendelse af offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger i forbindelse med etablering af nye grænseflader og kvalitetsforbedring af data.</p>	<p>12. § 7affattes således: "§ 7. Når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, skal offentlige myndigheder sikre, at disse er tilgængelige i alle allerede eksisterende sprogversioner og formater, , herunder i elektroniske formater. Og såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt i et åbent og maskinlæsbart format sammen med dokumenters og datasamlingers metadata, der begge så vidt muligt skal være i overensstemmelse med formelle åbne formater.<i>Stk. 2.</i> Bestemmelsen i stk. 1 indebærer ikke, at offentlige myndigheder er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter eller til at stille</p>

	<p>uddrag til rådighed for at efterkomme stk. 1, hvis dette ville medføre et uforholdsmæssigt stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.”</p>
<p>§ 8. Når dokumenter eller datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, kan der opkræves et gebyr. Såfremt der opkræves et gebyr, må gebyret ikke overstige marginalomkostningerne ved at stille data til rådighed, dvs. omkostningerne ved distribution og eventuel kvalitetsforbedring af dokumenterne og datasamlingerne, herunder etablering af grænseflader, der er nødvendige for at kunne imødekomme ansøgers anmodning.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Når dokumenter eller datasamlinger er produceret som led i en indtægtsfinansieret offentlig produktionsvirksomhed, dvs. hvor den offentlige myndigheds hovedopgave er helt eller delvis indtægtsfinansieret, kan der ud over gebyret som nævnt i stk. 1 fastsættes en betaling, som helt eller delvis dækker omkostningerne ved selve dokument- eller dataproduktionen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Offentlige myndigheder fastsætter standardgebyrer for videreanvendelse af deres dokumenter og datasamlinger på forhånd.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Den offentlige myndighed skal efter anmodning angive beregningsgrundlaget for det fastsatte gebyr. Den pågældende myndighed skal også angive, hvilke faktorer der vil blive lagt til grund for beregningen af gebyrer i atypiske tilfælde.</p>	<p>13. I § 8, <i>stk. 1</i> indsættes efter ”anmodning”: ”, jf. dog stk. 2 og 3”</p> <p>14. I § 8 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: ”<i>Stk. 2.</i> Når dokumenter eller datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse af biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver kan der opkræves et gebyr. Såfremt der opkræves et gebyr, må gebyret ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds klarering samt en rimelig forrentning af investeringerne.”</p>
<p>§ 10. Aftaler om videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger må ikke tildele eneret, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Såfremt eneret er nødvendig for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse, kan den offentlige myndighed indgå en eneretsaftale. Aftalen skal indeholde en begrundelse for eneretten. Begrundelsen for enerettens tildeling revurderes med jævne mellemrum og under alle omstændigheder hvert tredje år.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Aftaler om eneret skal være offentligt tilgængelige</p>	<p>15. I § 10, <i>stk. 1</i>, indsættes efter ”jf. dog stk.2”: ”og 4.”</p> <p>16. I § 10 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: ”<i>Stk. 4.</i> Såfremt en eneretsaftale vedrører digitalisering af kulturelle ressourcer kan den som hovedregel ikke overstige 10 år. Kulturministeren sikrer efter aftale med finansministeren, at en aftale med længere løbetid end 10 år bliver revurderet for så vidt angår aftalens løbetid i det 11. år og herefter hvert 7. år Enhver aftale om digitalisering af kulturelle ressourcer skal være betinget af, at den offentlige myndighed vederlagsfrit modtager en kopi af de digitaliserede ressourcer med henblik på videreanvendelse ved aftalens udløb.”</p>
<p>§ 11. Den offentlige myndighed offentliggør en oversigt over dokumenter og datasamlinger, der stilles til rådighed for videreanvendelse efter</p>	<p>17. I § 11 indsættes som <i>stk. 3</i>: ”<i>Stk. 3.</i> Finansministeren kan fastsætte regler om anvendelse af et datakatalog over offentlige</p>

<p>denne lov.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Beslutter den offentlige myndighed ikke længere at stille bestemte dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse eller ikke længere at opdatere dem, skal myndigheden offentliggøre beslutningen herom, så snart det kan lade sig gøre, og, såfremt det er muligt, i elektronisk form.</p>	<p>myndigheders dokumenter og datasamlinger.”</p> <p>18. Efter § 11 men før overskriften ”Kapitel 5” indsættes: ” § 11 a. Finansministeren rapporterer hvert 3. år til EU-Kommissionen om gennemførelse af direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 vedrørende tilgængelighed, betingelser for tilrådighedsstillelse samt gennemgang af praksis vedrørende klager.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finansministeren sikrer, at den afgivne rapportering, jf. stk.1, offentliggøres, og at rapporteringen danner grundlag for en gennemgang af de gebyrer, der fastsættes i medfør af § 8.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. juli 2014.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Aftaler om eneret, der eksisterer den 1. juli 2005 og som ikke opfylder betingelserne for undtagelse i § 10, stk. 2, skal ophøre ved kontraktens udløb, dog senest den 31. december 2008.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Aftaler om eneret, der eksisterer den 1. juli 2014 og som ikke opfylder betingelserne for undtagelse i stk. 2 eller § 10, stk. 3, skal ophøre ved kontraktens udløb, dog senest den 18. juli 2043.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne og i Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger</p>